

Това се вижда отъ последую-
щитѣ писма, най-вече отъ слѣд-
нитѣ редове на онова отъ 9
септемврий с. г. „Получхъ пис-
мата ви. Азъ са рѣшагамъ да
оста а до напролѣтъ, но и вие
трѣбва да помогнете колкото
са може, защото друго яче са не
може. Помощъ ми са спрово-
диле само изъ Славина. Книга-
та (запискитѣ) ще да излѣзатъ
до недѣля. Ако да би ималъ
пари, то отдавна би излѣзла.
Сега за се а ми е най потрѣб-
на помощъ, защото са свършва
годината“ „Чакамъ отгово-
рътъ ви. Книги ще да ви прата.
Слѣдъ нѣколко дена ще да ти
пиша пространно“.

Въ слѣднето писмо отъ 12
октомврий с. г. Каравеловъ пи-
ше на Хитовъ: „Азъ са рѣшихъ